

Jeho Excelencia Peter Javorčík
Mimoriadny a splnomocnený veľvyslanec
Stále zastúpenie SR pri EÚ Brusel
Avenue de Cortenbergh 107,
1000 Brussels, Belgium

Navrhovaná slovenská daň z digitálnych platforiem je v rozpore s európskou legislatívou a medzinárodnými dohodami.

Brusel, 7. decembra, 2017

Vaša Excelencia,

píšeme Vám, nakoľko nás znepokojila navrhovaná [novela slovenského daňového zákona](#), ktorá predstavuje výraznú prekážku v dosiahnutí jednotného európskeho digitálneho trhu, predovšetkým pre európske začínajúce spoločnosti.

Podstatnejšie je, že je v rozpore s niekoľkými európskymi zákonmi, konkrétne zásadou teritoriality, slobodou poskytovať služby, slobodou podnikania, princípom úprimnej spolupráce, princípom právnej istoty, princípom spravodlivosti a rovného zaobchádzania, dohodou o zamedzení dvojitého zdanenia a medzinárodnými definíciami stálej prevádzkarne na účely daňových predpisov. Bližšie informácie nájdete v priloženej vysvetľujúcej poznámke.

Úctivo týmto vyzývame slovenskú vládu, aby sa vyvarovala poškodzovania európskych začínajúcich spoločností a jednotného európskeho digitálneho trhu, a aby neporušovala európsku legislatívu.

Radi by sme si s Vami dohodli stretnutie, na ktorom túto záležitosť prerokujeme.

S úctou,

Lenard Koschwitz
riaditeľ pre európske záležitosti,
Allied for Startups

Christian Borggreen
Viceprezident,
CCIA Europe

Príloha: Vysvetľujúca poznámka k návrhu novej slovenskej dane digitálnych platforiem

Slovenská vláda chce teraz zaviesť daň na digitálne platformy, ktoré sa nenachádzajú na Slovensku. Ak bude zákon prijatý, nadobudne platnosť 1. januára 2018. Spoločnosti v rámci svojej kompetencie budú musieť registrovať svoje zdaniteľné činnosti na daňovom úrade SR pred 1. februárom a podať daňové priznania do 1. marca.

Účelom tejto daňovej inovácie je zdanenie "digitálnych platforiem", slovenských nerezidentov, slovenskej dane (21%), a to napriek absencii trvalého miesta podnikania v tejto krajine. Navrhované právne predpisy definujú digitálne platformy veľmi široko ako "hardvérové alebo softvérové platformy potrebné na tvorbu a správu softvérových aplikácií".

S cieľom obísť právnu koncepciu trvalého zastúpenia, ktorá obmedzuje daňovú právomoc Slovenska na zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia, návrh zákona vytvára právnu fikciu a porovnáva ju s trvalým zastúpením spoločnosti: "Osoba, ktorá koná v mene slovenského daňového nerezidenta a neustále alebo opakovane rokuje uzatvára dohody alebo je sprostredkovateľom pri uzatváraní dohôd, alebo zohráva kľúčovú úlohu, ktorá vedie k uzatváraniu dohôd, ktoré následne používa daňovník bez významných zmien, a tieto dohody sú uzatvárané v mene platiteľa dane, alebo ktorých predmetom je prevod vlastníctva alebo právo na používanie majetku, ktoré patria daňovníkovi alebo aktíva, ktoré má daňovník právo používať alebo poskytovať služby daňovým poplatníkom".

Vysvetľujúca poznámka k návrhu zákona uznáva túto skutočnosť, že: «Účelom rozšírenia definície trvalého zastúpenia je zaviesť právnu fikciu, pretože súčasná verzia zákona o dani z príjmov neodráža moderné obchodné modely posledných rokov, keď sa činnosti poskytujú bez fyzickej prítomnosti podniku na príslušných územiach (...) ". Táto právna fikcia sa bude vzťahovať na akékoľvek cezhraničné poskytovanie služieb, aj keď nie je usadená na Slovensku, akonáhle poskytovateľ služieb opakovane komunikoval a sprostredkoval prostredníctvom digitálnej platformy s obyvateľmi Slovenska.

Zdá sa, že návrh zákona sa zameriava predovšetkým na platformy, ktoré vykonávajú trvalé sprostredkovanie v oblasti dopravy a ubytovacích služieb, ako napr. Booking.com, pretože sa uvádza, že: "Vykonávanie činností na území Slovenskej republiky sa považuje aj za vykonávanie trvalého sprostredkovania v oblasti

dopravných a ubytovacích služieb v hoteloch, a to aj pomocou digitálnej platformy. " Bohužiaľ, zákon s najväčšou pravdepodobnosťou negatívne ovplyvní oveľa väčší segment európskeho podnikania a rozdrobí Jednotný digitálny trh EÚ "a stane sa prekážkou pre účasť na začínajúcich európskych spoločnostiach.¹

Slovenský daňový zákon porušuje právne predpisy EÚ a medzinárodné zásady a predpisy, a to:

Porušenie slobody poskytovania služieb a slobody podnikania.

Rozšírenie zdanenia mimo trvalého umiestnenia inštitúcie, definované Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj, účinne zbavuje digitálne platformy natrvalo inštalované v inom členskom štáte EÚ, aby mohli využívať slobodu poskytovania služieb²; pretože v praxi to vytvára potrebu miestnej prítomnosti a vytvára neprímeranú záťaž pre inštitúcie príslušných hospodárskych subjektov v každom členskom štáte EÚ, kde vykonávajú nejaký druh hospodárskej činnosti. Výsledok zavedenia zákona bude porušovať samotné princípy, na ktorých sú postavené slobody vnútorného trhu EÚ, najmä článok 56 Dohody o fungovaní Európskej únie, ako aj slobodu podnikania, ktorú chráni článok 16 Charty základných práv EÚ.

Bariéra k dosiahnutiu digitálneho jednotného trhu a porušenie zásady EÚ "úprimnej spolupráce".

Jedným z údajných cieľov tohto opatrenia je zabezpečiť, aby operátori, ktorí "prijímajú príjmy zo slovenských zdrojov, boli skutočne zdanené na Slovensku". Ako Komisia vysvetlila vo svojej správe "Spravodlivý a účinný daňový systém v Európskej únii pre jednotný digitálny trh", existuje niekoľko možností, ktoré si vyžadujú dôkladné posúdenie zo strany EÚ aj OECD, pre to, aby sa predišlo nespravodlivým a neprímeraným daňovým výsledkom. Jeden členský štát nemôže sam rozhodovať na základe beletrie a neurčenej zdaniteľnej činnosti, takéto opatrenia by mali zabezpečiť spravodlivé vymedzenie a prerozdelenie príjmov s pôvodom v EÚ, ktoré by mali byť zdanené právnickými osobami. «Iba koherentný prístup EÚ zabezpečí, že takéto riešenie je vhodné pre jednotný digitálny trh a mohlo by nám poskytnúť naše ciele pre spravodlivosť, konkurencieschopnosť a udržateľnosť".³ Tento národný návrh zákona bude tiež porušovať zásadu "úprimnej spolupráce", ako je definované v článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (TUE).

¹ Európska komisia už varovala pred prijatím takéhoto druhu vnútroštátnych zákonov: «Nekoordinované vnútroštátne opatrenia povedú k fragmentácii jednotného trhu, ďalším deformáciám a daňovým prekážkam, ktoré spoločnostiam neumožnia rásť a investovať do jednotného trhu.»

² Rozhodnutie Súdneho dvora (tretia komora) z 17. Decembra 2015 o prípade spoločnosti "Timac Agro Deutschland GmbH" proti Finančnému oddeleniu m. Svätý Augustín, § 25.

³ Závery Rady pre hospodárske a finančné záležitosti z októbra 2017.

Porušenie zásady právnej istoty.

Neurčitá definícia digitálnych "platforiem" v návrhu zákona neobsahuje skutočné charakteristiky zdaniteľnej "platformy", a tak vytvára neistotu pri uskutočňovaní on-line obchodu. To je v rozpore so zásadou právnej istoty, ktorá vyžaduje, aby právne normy boli jasné, presné a predvídateľné vo svojich dôsledkoch, najmä ak majú finančné (negatívne) dôsledky na komerčné podniky.⁴ Podniky potrebujú daňovú istotu. To tiež porušuje následnú zásadu zákonnosti, ktorá sa uplatňuje na zdaňovanie, čo si vyžaduje presné definície v oblasti zdanenia.

Porušenie zásady spravodlivosti a rovnakého zaobchádzania.

Potenciálna diferenciácia medzi sprostredkovaním a inými digitálnymi platformami vyplývajúca z nejasných ustanovení zákona je odôvodnená zaujatosťou. To vytvára dvojitú diskrimináciu: medzi poskytovateľmi digitálnych služieb a inými typmi poskytovateľov služieb na jednej strane a medzi "platformami" a inými typmi poskytovateľov digitálnych služieb na druhej strane.

Porušenie princípu teritoriality.

Podľa princípu teritoriality môže sa právomoc vykonávať, ak existuje primerané prepojenie medzi štátom, ktorý vykonáva svoju právomoc, a osobou / činnosťou, v súvislosti s ktorou sa táto právomoc vykonáva.⁵ Preto "členský štát EÚ" nemôže použiť "právnú fikciu" na zdanenie hospodárskeho subjektu vytvoreného v inom členskom štáte EÚ.

Ak ignorujeme definíciu trvalého zastúpenia, ktorú vydala Organizácia pre hospodársku spoluprácu a rozvoj na daňové účely.

Pravidlá na určenie trvalého pobytu a trvalého zastúpenia, ktoré stanovujú prípady, keď je podnik zdanený v danej krajine, sa zakladá na existencii pevného miesta podnikania alebo agentúry závislej od spoločnosti v členských štátoch EÚ.

Článok 5 Modelového dohovoru OECD o daniach jasne vymedzuje toto. Výraz "stála prevádzkareň" zahŕňa najmä: miesto podnikania; pobočku; pracovisko; závod; dielňu miesto predaja alebo miesto výskumu alebo ťažby prírodných zdrojov. Navrhovaný návrh zákona, ktorý oddeľuje trvalé zastúpenie od akejkoľvek jej stálej fyzickej prítomnosti v krajine, nielenže porušuje všeobecné zásady práva EÚ, ale aj je v rozpore s medzinárodne uznávanou právnou definíciou stálej misie, poskytovanej na daňové účely.

⁴ Rozsudok Súdneho dvora vo veci č. C-201/08 o d 10. septembra 2009, § 46; Rozhodnutie Súdneho dvora od 13. decembra 2012 o veci č. C-347/06, "Spoločnosť ASM Brescia SpA proti komunite Rodenjo Sayano Saiano, § 47.

⁵ Vec č.C-366/10 ATAA; právne stanovisko AOC Kokott od 6. októbra 2011; Vec č. T-362/04 Leonid Minin proti Komisii od 31. januára 2007.

Porušenie zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia.

Aplikácia novej jednostranne prijatej vládou SR definície pre stále misie vo vzťahu k podnikom so sídlom v iných členských štátoch EÚ pravdepodobne porušujú zmluvy na zamedzenie dvojitého zdanenia a môžu vyvolať negatívnu reakciu na slovenské spoločnosti pôsobiace v zahraničí. Slovensko je zmluvnou stranou 65 dohôd o zamedzení dvojitého zdanenia.